

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Sententiae generales de opusculis Hieronymi etc. - Cod.
Aug. perg. 177**

Hieronymus, Sophronius Eusebius

[S.I.], [9.-10. Jh.]

Hieronimus ad Hebidiam de diversis questionibus

[urn:nbn:de:bsz:31-12948](#)

& quia tunc tuus questio poterat commouere. cur enim concessit dī
omnē eum habere uirtutem & signa atq: prodigia. p: quae seducuntur
sifieri potest & iā electi dī. solutione p:uenit quaestionem.

& quod opponi poterat antequā opponatur abisoluit; facit haec
inquit om̄ū non suuirtute. sed concessionē propter iudeos. ut
qui noluerunt caritatē recipere ueritatis hoc est xp̄m. qui a cari-
tate di diffusa est in corda credentiū. & ipse dicit. Egos sum ueritas.
De qua in psalmis scriptum est. Ueritas dærra orta est. Qui
ergo caritatem & ueritatem non receperunt ut saluatore suscepto
saluifarent. mittat illis dī non operatore. sed ipsam operationē
est fontem erroris. ut credant mendacio. quia mendax est ipse
& pater eius; & siquidem a nō xp̄r de uirgine natus erit & primus
uenisse in mundū. poterant iudei habere excusationē & dicere.
qd̄ putauerint ueritatem. idcirco mendaciū pueritate suscep-
turis sunt.

Nunc autem ideo iudicandis sunt immo pcul dubio condemnandi.

qui a xp̄i ueritate contempnū. postea mendaciū idē a nō xp̄m suscep-
turis sunt. **EXPLICITE PISTO LASCI HIERONIMI AD AL-**
GASIAM DEDIUERSIS QUAESSIONIBUS NIBUS.
SCI HIERONIMI AD HEBIDIAM DEDIUERSIS QUESTIO-

JCNOTA VULTU FIDEI MIHI ARDORE NOTISSIMAS.
de extremis galliae partibus in bæblemitico rure latitante.
ad respondendū puocas descurrum quae stiunculis scripturarū.

per hominem dī filium meū apodemiū cōmonitorium dirigenſ. Quasi
 uero non habetis intrapuuntiam tuā diſertos uiros & in di lege perfec
 toſ; niſi forte experimentū magis nři quā doctrinā flugitac; quam
 nemo accipere potest niſi datū fuerit a patre luminū qui illuminat
 omnē hominē uenientem in mundum, & stat medius credentium qui
 in nomine eius fuerint congregati; Unde libere profiteor nec dictū
 ſuperbiae per amēſ co mescribere tibi. Non doctis humaq; ſapienſiae
 uerbis quādī deſtructurū eſt. ſed in uerbis fidaci sp̄itulib; ſp̄itulia
 comparantem ut abrissuſ ſuſleris teſtam̄ti in uoce abrissuſ euangeli
 cam in uoce ceterarū ſucruſ deſt prophētuſ & apostolorū ſuorū.
 Aueritus dñi pueniat uſq; ad nubes. quib; mandatum ē. ne ſup incredu
 lum iſrahel imbre pluerent. ſed ut rigarent arua gentilij & torren
 tem ſpinarū ac mare mortuū dulcorarent; Ora igitur ut uerus hel
 ſus ſteriles in me & mortuas aquas uiuifid. & apostolorū ſale quib;
 dicerat. Uo eſt iſ ſal terra e meū munus culū condict. qui co mne ſaci
 fiū qđ abſq; ſale eſt dñi non offertur. naſ fulgore ſeculariſ eloquen
 ti uideacteriſ quem uidit ihs qui ſulgur cudentem de caelo. ſed po
 tius eum recipere qui non habet fulgorem nec ſpecie. homo in plazis po
 ſitus & ſciens ferre infirmitatē. & quicquid ad ppoſitū respondero.
 ſcius me non confidentia respondiſſe ſermonis. ſed eiſ qui pollicitū ſe
 aperi oſtuū & implebo illud. **I.** **Q**uomodo perfectus. eē. qui ſpos
 fit & quomodo uiuere debet uiduc quaeſine liberis derelictus;

Hoc idem & in euangelio legis doctor interrogat; Magister ^{bone} quid facia
ut utrum ad eum non possideas. ^{capitā} Ihs autem dixit ei; Quid medicis bonū.
Nemo bonus nisi unus dī; Praeceptum nō est; Ne adulteres ne occidas.
ne fureris nefas sum testimoniū ^{xeris} dicūs nefraudem faceris honora
patrem tuū & matrē tuam; & illeris respondens ait illi; Magister
haec omnia obseruacui anime tute meū; Ihs autem inturtureū dilex
eū. & dixit illi; Unū tabide est; Vnde quicquid q: huber & de paupe
ribus & habebis theraurū incuelo & ueni sequereme; Itaq: & ego
tibi dñi responderem sermonibus; Si uir ēē perfecta tollere cru
cētuū & requi dñm saluatorē & imitari p̄d̄rum dicentem. Ec
ce nos om̄n̄a dimisimus & secuti sumus te. Vnde uende om̄n̄ que
huber & de pauperibus & sequere salutarem; Non dixit du filii
fratrib: de propinquis quos & iū si huber est iure his dñi pre
ferretur sed de pauperibus immodecepō qui in pauperib: par
citur. Quicū diuerseris & p̄ nobis pauper factus est quiloquitur
in trigesimo nono psalmo; Ego autē egenus sum & pauper dñs soli
citus est p̄ me; Secundūq: quadragesimi pralmi de eo exordiū est;
Beatus qui intellegit super egenū & pauperem; Intelligentia
opus est; post intelligentiae beatitudinem quis sit egenus & paup.
Non utiq: ille qui mendicitate & squadore cooptus est & tam non
recedit autis; sed de quib: apostolis loquitur. Tantum ut paupe
riū memor essemus. Obiquorū refrigeriulaborat paulus

& barnabas in eccllesia gentium ut collectus fuerint per primus
 rebata. hanc ipsam oblationem non per alios sed per se deferre refestis
 nunt. his qui succ pro xpo amiserent substantias. qui prosecutiones
 passi sunt. quidixerunt patris suo & matris uxoris & liberis non
 nouimus uos; huius pleueruptu voluntatem dicit & audierunt dicen-
 tem dominum salutarem; Mater mea & fratres mei his sunt qui
 faciunt uoluuntatem peccatoris mei; & haec dicimus non quo in pau-
 peres iudeos siue gentiles & omnino cuiuslibet gentis sunt paupe-
 res phibecimus facienda elemosinam. sed quo xpianas & creden-
 tes pauperes incredulis pferamus & ipso xpianos stimul-
 ati diuersitus utrum peccator ansit; Unde & apostolus pas-
 suum monnes misericordia p bunt. infert maxime indomestici
 confidei; Domesticus fidei est. qui eudem tibi religione coniungi-
 tur quem a consortio fraternitatis peccatum non separant; Qd
 si de inimicis quoq: nobis pceptitur ut si esurierint demus eis potum.
 quia Tomagis debitis qui sunt inimici & xpiani sunt aut xpiani scilicet
 Neque uero hoc qd sequitur haec enim faciens carbones ignis conge-
 res super caput eius. in malam partem accipiendum est sed in bonum;
 Quan do enim inimicis nostris p bens beneficiu multum eorum nostra boni-
 tate superamus. molliib: duritiu iratuuq: animu ad necessitatem
 flectamus. atq: ita congregamus carbones super caput eorum.
 De quibus scribit. sagittae potentissimae. cu carbonib: desolatoriis;

Ut quomodo delectaria seraphim carboplatus pphæ labia purgavit.
ita & inimicorum nostrorum peccata purgantur & vincamus in bono
lū & benedicimus maledicentib; & imitemur patrē quis lē suū oris
facit super bonos & malos. Igitur tu qui cū paucos non habes filios ha
ber plurimos; factib; amicos deiniquumā monā & qui te recipiant in aer
nū taberculā; Pulchre dixit deiniquo; Om̄s enī diuitiae deiniquitate
descendunt. & nisi alter p̄diderit. alter non potest inuenire; Unde
uulgat callus sententia mihi uideatur ēē. uerissima; Dives aut iniquus
aut iniqui heret; Quodcū legi doctor audiret & ferre non possit
qui chabebat diuitias multas. conuersus dñs ad discipulos ait;
Quā difficile dives intrabit in regno caelorū; Non dixit impossibile
sed difficile; licet exemplū posuerit impossibilitatis. facilius cum
lū transire p̄foramen acū quādūntē introire in regnū caelorum.
Hoc tū non difficilest quā impossibile; Numquā enim fieri potest?
ut camelus transeat p̄foramen acū; Numquā igitur dives intra
re poterit in regnū caelorum; Sed camelus tortuosus & curvus est.
& grauis sarcina p̄grauatur; & nos ergo quando prauus ingredi
mur semitas & rectū viam dimittimus & oneramur mundi diui
tis siue pondere delictorū. regnū di ingredinon uideamus; Quod
si deponamus grauissimā sarcinā & uidūnamus nobis pennas colū
bae. uolubimus & requiescimur. & dicetur nobis; si dormiat inter
medios deros penne columbe deurgentate & posteriora dorſenur

100

in uirore auri; Dorsum p̄m qđ primū informe erat & gravis sarcina
nup̄ grauabatur; habet uirorē auri qđ inter p̄tatur insenū & alas
deurgentatas quae intelleguntur in eloquio scripturarū & regis
nū intrare poterimus; Dicunt apostoli seomā quae suā erant dimi-
siſſe. & mercedemphacuitate audacter exposunt; Quib: respon-
dit dñs; Omnis qui reliquid domū aut frater aut sorores aut uxo-
rem aut filios centuplū acapiſſet; O quā tabecattudo proparuis
magna recipere. & eterna probre uibus promoritur is semp̄ uiuen-
ta & habere dñm debitorem. si qua aut uidua habet liberos & maxi-
me si nobilis familiae est. egenus filios nondimittat. sed ex aequa
litate ut meminerit primū anime suae & ipsam putet esse. defiliis &
partiatur potius cū liberis. quā om̄a filii derelinquat; immox p̄m
filiorū suorū faciat coheredem; Respondebis; Difficile durum est
contranaturā; sed dñm tibi audiens respondentem. Qui potest au-
tere accipiat. & si uis ē perfecta. Non tibi iugū nec ritus in ponit.
sed potest tibi tunc liberū concedit arbitriū. Uis ē perfecta & in pri-
mō st̄e fastigio dignitatis. fac qđ fecerunt apostoli. uendo om̄a que
habet & da pauperibus & ueni sequere saluatorē. ut nudum solū m̄q;
uirtutem nudus sequaris; & rōla non uis ē perfecta sed secundum te
negradū uirtutis. Dimitte om̄a tuā quae habes. da filii. da propinquis
nemote reprehendit si inferiora secteris dū modo illā scias tibi iure plu-
tū quae elegit prima; dicas. hoc apostolorū est & uirorū; mulierē

xutem nobilem non posse om̄auendere quae multa radumenta sunt
huius indigent; Audigitur apostolū cōmonente; Non ut alius
refrigerium uobis aut tribulatio sed ex aequalitate; Unde &
dñs; qui habet in quo ducat tonicas & non habenti alteram.
Quid si certiae frigora sint & alpinae nives quae non ducis &
trib: tōnicis sed ux pecudū pollibus repelluntur. Quicquid
ergo corpora nostra defendere potest & humanae succurrere in
becillitati. quos nudor natura profudit. hoc una appellandaē
tunica; & quicquid in p̄sentib: alimentis necessarium est. hoc u
nius dies uictus appellatur. Unde p̄ceptum est; Nec cogitatis
inquit de castino hoc est defuturo tempore; & apostolus; haben
tes inquit uictū & uestitum. his contenti sumus; si plus habes quā
ad uictum tibi uestitum q: necessarium est illud erga in illo debet
tricem eē tenueris; Ananas & sapphira apostoli meruere sen
tentia quia suu timidi seruauerunt; ergo ne inquieti puniendus
est qui sua non dederit minime punti sunt quia mentiri uoluer
spūsco. & reseruantes necessaria uictui suo quasi perfecte saeu
lo renuntiantes ueniam gloriū secauuntur; alioquin licet libe
re dure uel nondare; quamquā ei qui cupiat esse perfectus p̄sens
paupertus futuri diuitiis compensandas sit; Quomodo autē induc
uiuere debet. brevi sermone apostolus comprehendit dicens. Que
indicta est uiuens mortuus est. & in duob: libellis quos ad furia

& saluinā scripsimus plenius dictum putamus. **¶ 11.** **Q**uid sit quod
 in matheo scribit; dico autem uobis. non bibā amodo deboc gerimine
 uitā usq; in diem illum quo illū bibā uobis cum nouū in regno patris
 mei. **E**x hoc loco quidā mille annorū fabulā instruunt in quibus
 xp̄m regnaturū corporaliter. eē. contendunt. & bibiturū uinum
 qđ ab illo tempore usq; ad consummationē mundi non biberit;
 Nos autem audiamus panē quem frēgit dñs deditq; discipulis suis
 ēē corpus dñi saluatoris. ipso dicente adeoſ. & capite & comedite
 hoc est corpus meū. & calicem illū esse de qua tērū locutus est. bibi
 te ex hoc om̄i; hic est enim sanguis meus noui & ader nitestūt;
 Iste est calix de quo in prophētia legitur. Calicem saluturis accipiā
 & nomē dñi in uocabo; & alibi; Calix tuus inebris; si ergo panis
 quidē cuelo descendit corpus est dñi & uinū qđ discipulis dedit sanguis
 illius est noui testamenti qui effusus est in remissione omniū pecca
 torū. iudeas fabulus repellamus & ascendamus cū dño caenacu
 lū magnū stratum atq; mundū. Accipiumus ab eo sursum calice
 noui testamenti. ibi: cū eo pascha celebant in ebriemur uiuoso
 brīdatis; non est enim regnū dī cibis & potis; sed nec mors est dedit
 nobis panem uerū. sed dñs ih̄s ipse conuiuū & conuiuiū. ipse comedens
 qui & comeditur. illius bibimus sanguinē & sine ipso potare non pos
 sumus. & cotidie in sacrificio eius degenimine uti suere & uineue
 rōach quae inter p̄tūtur elst̄ turubentia musicō ad camus. & nouū

ex his uinū bibemus in regno patris; ne quacquā in u&ustate litterae.
sed in nouitate sp̄cū cūnentes cantā nouū qđ nō potest cūnerenī
in regno ecclēsiae qđ regnū patris est; hunc panē & iacob patrī
chū comedere cupiebat dicens; si fuerit dñs dñs meū & dederit mihi
panē ad uescendū & uestimentū ad operiendū; Quotquotenī in xpō
baptizamur xp̄m induimur. & panē comedimus angelorum.
& audimus dn̄m pdicētēm. Meus cibus est ut faciā uoluntatē
eius qui memisit & impleu opus eius; faciamus igitur uoluntatē eius
qui nos misit patris. & impleamus opus illius & xp̄ nobiscū bib&
in regno ecclēsiae sanguinem suum; **J** 11J. **Q**uae causa sit ut
derे resurrectione & apparitione dñi euangelista e diuersa narrue
rint; In quib: primū quæceris cur mattheus dixerit uesperē sabbati
in una sabbati in lucescente dn̄m resurrexisse. marcus maneretur
rectioñē factū ēē cōmemorū & ita scribens; Cū autem resurrexisse & unu
sabbati mane; cuius quæstionis duplex solutio est; Aut enī non reci
pimus marci testimoniū qđ in rarissimis fertur euangelio omnib: grecis
libris pene hoc capitulum in fine non habentibus. pr̄sertim cū diuersa
atq: contraria euangelistis sc̄uleris narrata videantur. Aut hoc
respondendū qđ utrumq: uerum dixerit; Mattheus quando dñs resur
rexit idē uesperē sabbati. marcus autē quando eū uiderit mariam ag
dulē. idē mane in prima sabbati; Ita enī distinguendum est; Cum autē
surrexisse & parump̄ sp̄co artato inferendum; prima sabbati mane

102

apparuit mariae magdalenae. Ut qui uespera sabbati iuxta mat
theū resurrexerit. mane prima sabbati iuxta marcu apparuit
mariae magdalenae; Quod quidem & iohannes euangelista sign
ificat munc eū cōterius diei uisum ē demonstrans. T 111.

Quomodo iuxta mattheū uespera sabbati maria magdalena uidit dñm
resurgentem. & iohannes euangelista refert. munc uia sabbati
^{etiam} eum iuxta sepulcrū flere; **U**nusabbati dier dominica intellex
enda est. qui uomis ebdomas in sabbati & in primū & secundū
& tertiu & quartam & quintū & sextum sabbati diuiditur. quā
& bīnā idolorū elementorū nominib: appellant; Deniq: apos
tolus collectū pecuniae que indigentib: p̄cipatur. in unū sabbati
p̄cipit congregandam; Nec putandum est mattheū & iohannem
diuersa sensisse. sed unū atq: idem tempus mediaenocas & gallo
rū cantus diuersis appellari se nominib; Mattheus enim
scribit uespera sabbati idē sero non incipiente nocte sed iam pro
fundū & magna ex parte transacta apparuisse dñm mariae mag
dalene & apparuit. uespera sabbati in luces centas in unū sabbati se
ipsum interptans quidixiſſe uespera sabbati. idē ad p̄pinqū
iam luce sequentis diei. & iohanne non absolute dixisse. una autē sabb
baci uent maria magdalene mane ad sepulcrū. sed addisse. cū
ad huc essent tenebrae; Cuiusdem igitur atq: unius temporis
idē mediaenocas & gallorū cantus. alterū finem alterū dixisse.

principiū, Mihiq: uidetur euangelistā mattheū qui euangelī
hebrāicō sermone conscripsit non tam uesper edixisse quā sero. &
eum qui inter p̄tētūs. uerbi ambiguitate deceptūs non sero inter-
p̄tatum ēē sed uespere; si aut̄ illud obicitur quomodo eudē maria
quae prius uiderat dñm resurgentē post eccl ad sepulcrū eius fle-
rere referatur. Hoc dicendū est. qd̄ & sola & cū altera siue cū aliis mul-
erib: memor beneficiorū quae in sedī contulerat ad sepulcrū eius
frequenter cucurrerit. & nunc adorauerit quē uidebat. nunc fle-
uerat quē quaerebat absentem; licet quidā duas marias magdalenas
de eodē uico magdala fuisse contendant. & altera ēē quae in mattheo
eū uiderit resurgentē alteraque in iohanne eum quaerebat ab-
sentē. Quattuor aut̄ fuisse remarias in euangelio legimus; Una
matrem dñi saluatoris alterā mater terē eius quae appellata sit ma-
ria deophe. terciā matriā matrem iacobi & ioseph. Quartū mari-
am magdalenen. licet alii matrē iacobi & ioseph mater terē eius fu-
isse contendant; nonnulli ut se liberent quaestione in murco uolunt
unā ēē demariis. redi non additū cognomē magdalene. & ex superflu-
is scriptorū inoleuis reuictio. qd̄ primū euangelista non scripsit;
nobis aut̄ simplex uidetur & apertus responso. scū feminas xpī ab-
sentia non ferent protū noctem non semel necbis sed crebro ad se-
pulcrū dñi cucurrisse. p̄sertim cū terremotus & saxa disrupta.
& sol fugiens & rerū natura turbata. & qd̄ his maius est desideriū

103

saluatoris somnū rupit feminarū. **V.** Quomodo iuxtam atque
ū maria magdalenę uesperas abbati cū alteram maria aduoluta
pedib. saluatoris secundū iohannē mane una ab abbati audit ad nō
nolim etungere. quae prius uiderat dñm resurgentem. Cum ad te
ramaria & eius pedib. fuerat obuoluta postea reuersa pnoctem.
domini desiderio eius manere non poterat uenit ad sepulcrum;
Cumq: lupidem quonumentū dauisum fuerat. uidissi rubicundū.
accurrit ad sermonem p&rū & ad alii discipulū quem iūram ubat
plurimū. & dicit eis; tulerunt dñm meū demonumento; Error
mulieris cū pidiace sociatus est; pidius in eo erat. qđ desiderabat eū
cuius nouerat maiestatem; Error in illo qđ dicebat tulerunt dñm
demonumento; Deniq: cū p&rur & iohannes introeuntes repulcrū
uidissent lnter omnia separata. & sudariū quo occupit dñi fuerat
in uolutū seorsum positū. & resurrexit se crederent cuius corpus
non inuenirent in sepulcro. maria stebat ad monumētū foris
plorans; Cumq: se inclinasset. uidit duos angelos in albis ut sub
tegunt custodie dignitate non credere & ab hominib. potuisse fu
rari. qui ministris angelis seruabatur. Dicuntq: ei angelj.
quos certe nebat mulier. quid ploras? secundum illud quod dñs
Loquitur ad matrem; quid mihi & tibi est mulier; ut ex eo qđ
appellauerunt mulierē arguerent frustaploranrem &
dicerent. quid ploras? Intutum autem maria magdalenę ob.

stupefacto r puerat & fidem miraculi territu quod si in cedigine
possidebat ut ne angelorū quidem p̄entiū sentar & aspectū sed mul-
ebriter responderet; ideo ploro quia tulerunt dñm meū; O maria
si dñm credis & dñm tuū quomodo arbitraris ab hominib: eē subla-
tū Nescio inquit ubi posuerunt eū; Quomodo nescis quem paulo an-
te uadorasti? Cumq: uider & angelos & quoscernebat ignorare &
stupore p̄territu huc atq: illuc fuciem circū ferrari. nihil adiud
nis si dñm uidere desiderans conuersaq: r & ro uidit ih̄m st̄g: tem
& nesciebat qui cū ih̄serat; Non quo iuxta manicheū & alios hereti-
cos formā dñr uultumq: mutari & p̄uoluī tate diuer sū faciu-
ri uideretur. sed quoniam ob stupefactu miraculo hortulanu
nū putar & quē tuō studio requirebat; Itaq: & dñr h̄i demuer-
bis quib: & angelus loquitur adeū mulier quid ploras. Additque
desuo quem queris; At illa respondit; Dñe situ sustulisti eum.
dicio mihi ubi posuisti eū & ego eū tollā; hic dñm non confessione
uerae fidei saluctorē uocat. sed humilitate & timore hortolano
desert obsequiū & uide quāta ignorantia; Quē custodiebat co-
hortis militū. cuius sepulcro angeli p̄idebant. ab uno hortolana
arbitratur ablactū & ignorans inbecillitate feminineū tūtarum
seuirium remittat ut corpus uiri & pfecte adlati. quod ut cele-
rat acēū centū libris mirrae circū lūerat estimari & abunda-
pauindamuliere posse portare; Cumq: ih̄s appellari & eum

atq: dixit res maria. Ut quae facies non agnoscebas vocem intellegens.
 Illam errore pristinum. Ne quicquam dñm sed rabboni idem magistrum
 vocat. & uide quantum turbatio quae hor tolunū putans. dñm nun
 cuparat. si filiū resurgentem magistrū vocat. Itaq: quarebat. si
 uentem cū mortuis. quae errore femineo & inbecillitate muliebris
 hic illucq: currebat. & corpus quarebat occisi cuius pedes uiuentis
 tenuerat. Loquitur dñs & dicit. Molime metangere. tibi nō dū
 ascendi ad patrem. & est renus. ^{Quem} quā mortuū queris. uiuentem
 tangere menon mereris. q̄ simenē dū putas ascendisse ad patrem. sed
 hominū fraude sublactū meotuctu indigna es. q̄ hoc aut̄ dicebat non ut
 studiū querentis obtunderet. sed ut dispensationē cur nisi assumptę
 indumentū gloriae sc̄r̄ & ē. mutatū. & ne quicquam corporaliter
 uell & ē. cū dñō quem sp̄itualiter credere debet & regnare cū p̄ctre.
 Unde & apostoli maioris fidei sunt qui absq: angelorū usū absq: ipsi
 ur saluatoris aspectu post quā corpus eius in monumentum non re
 pererant crediderunt eū ubi inferis resurrexisse. Alii putant primū
 ē. q̄ ubi hunc narratum ē. uenisse mariam magdalēnam ad sepul
 crū. & uidisse euolutū lapidē. & postea regressa cū apostolis petro
 & iohanne. sola ad monumentum remansisse. & idcirco ad huc incre
 dulū ad dñō fuisse corruptū. reuera. q: domū rursum ad sepulcrū
 uenisse cum uiria & ab angelom onitam ex eum que demonum īto ad
 orasset dñm. & tenuisse padres eius quando ab eo pariter audierunt haude.

¶ Ille accerserunt & tenuerunt pedes eius & adorauerunt eum.
Quae in tantum p[ro]ficerunt ut mittantur ad apostolos & audiant
primū. Nolite amere. secundo. he[re]b[is] & nuntiate fratribus meis ut eam
in galileū ibime uidebunt. **VI.** **Q**uomodo custodiente militū
turba p[er]trus & iohannes libere ingressi sunt sepulcrū nullo phi-
bente custodum? **H**ac uidelicet causa quia uespere sabbati que
luc escebat in primis sabbati uenit maria magdalene & altera ma-
ria uidere sepulcrū. & ecce terra motus factus est magnus. ange-
lus enim dñi descendit de celo. & accedens reuolutus lapidem & sede-
bat super eū. Erat autē aspectus eius sicut fulgur & uestimenta eius
sicut nix. P[er] timore autē eius exterriti sunt custodes & facti sunt
uelut mortui. Qui aguntur tandem fuerant timore per terram ut mortui
putarentur. aut dimisisse sepulcrū & fugisse credendisunt. aut
ita & corpore & animo obtorpuit. ut non dicā uiros sed nemu-
ni erulcs quidem sepulcrū intrare a pie fessi auderent phibere?
magnus enim eos timor exterruerat uidenter lapidem reuolutū
& terremotū factū non ex more solito sed magnū. quicuncta con-
cuttere & euersionē terrae funditus minaretur. & angelum quo
q[ui] descendisse de celo tumidu[m] acrouultu[m]. ut non luctu[m] & huma-
nulum fisi arterius censum. sed fulgur imitatur & uir cueli quoniam
transitur omniꝝ unde & intenebris uidere potuerunt. Itaq[ue]: libere
introie[n]t. Uenerata enī maria magdalena quae eis nuntiauerat

105

lupidem reuolutū & corpus dñi demonum eto. ee. subiectum .
Angelum autē non possemus idcirco uenisse ut aperi & sepulcrū
dñi resurgente & reuolueret lupidem. sed post quā dñs resur
rexit hora quic pseuoluerat & quenulli mortui hū cognitae
indicasse qō factū est & sepulcrū uacuū reuolutione lupidir
& sui ostendisse p̄sentīq̄ que om̄a uidebatur splendens facie
ipsius & horrō tenebrarū fulgoris claritate uincētem;

VII Quomodo mattheus scribit & marcus quod mandatū sit apostolis
per mulieres ut p̄cederent saluatorē in galileū & ibiū uiderent.
lucor autē & iohannes in hierusalem eum ubi apostolis uitum ē
cōmemorant. Aliud est seundi offerre discipulis qui prop
ter molū iudeorū absconditi erant quando ad eos ingressus
ēduarisi anuis & putatib; qđ uideretur in spū manus & latus
obtulit deinceps & lancea vulneratū. alijud quando secundum
lucū praebeuit se eis in multis argumentis p̄ dies quadraginta ap
parens eis & loquens de cognoscendi & conuescens p̄cepit eis ut ab hie
rosolimis redire cederent. In altero enim p̄ consolationē amētium
uidebatur. & uidebatur breui rursum q: ex oculis tollebatur.
In altero ^{autem} ~~autem~~ tu familiari ita uerat & p̄seuerat ut cū eis pa
riter uesceretur. Unde & paulus apostolus refert eum quis
gentilissimū apparuisse discipulis. & in iohanne legimus quod
piscatib: apostolis in litore stācerit & p̄ certā assūpiscait fauūque

comederet quaequereret resurrectionis indicatio sunt. In hierusalem autem
nihil horum fecisse narratur. **VII** Quid significat quod in eu-
angelista mattheo scriptum est. In autem domini uocem magnam sit
spiritus & uoluntas templi scissum est. Primumque dicendum est quod diui-
nae potentiae indicium sit ponere animam quando uoluerit & non sit
accipere eum. Denique certiori uidenter eum dixisse ad patrem. pater in
manu sua commendos spiritum meum & statim sponte spiritum dimisisse. com-
motus signi magnitudine. aut prius erat filius erat iste. Uelut quo
quod templi scissum est induit partes. ut compleatur id est refertiose
phus. prius de templi dixisse uirtutes. Transeamus ex his sedibus et
In euangelio autem quod hebraicis litteris scriptum legimus. non uoluntatem
scissum sed superfluum est templi mira magnitudinis corruiisse.
Terra inquit motu pendente dominum suum ferre non suscitans. & pe-
trae scissae sunt. ut indicarent duritiam iudeorum qui presentem filium
intellegentes noluerint. & monumenta capti sunt. insignia futurae re-
surrectionis. Multaque scelerum corpora resurrexerunt & uisus sunt
in seculum ciuitatem. Scumciuitatem hierosolimam debemus accipere. ad
distinctionem omnium ciuitatum quae tunc idolis seruiebant. In hac enim
sola fuit templum & unius dictum & uerare dignum. & non omnibus
apparuerunt. sed multis qui resurgentem dominum suscepereunt.
Deinde iuxta anagogem dicendum quod in domina te ihu & emitte spiritum
tuum uelut de templi scissum est induit partes assummo usque deorsum. &

om̄ū leḡis reuelauit m̄isteria. ut quae prius reconditū tenebant
 uniuersitatem in gentib; p̄dere sēntur. Inducat autē partes in uelut & nouum
^{ad hanc}
 instrumentū. & a summō usq; ad deorsum ab initio mundi quan
 do homo conditus est. & reliqua quae facta in medio sacra narrat
 historiā usq; ad consummationē mundi. & querendū quod uelum
 templi sc̄issum sit. exterius an interius. M̄hiq; uidetur imp̄ussio
 nednī illud uelū eē consciuum qd̄ & intubernaculo & in templo fo
 ris positiū fuit & appellabatur exterius. qui uinc exparte uide
 mus & exparte cognoscimus. Cū autē uenerit qd̄ pfectum ē. tunc
 ei quae expartes sunt destruetur. Tunc dñi uelū interius disru
 pendū. ut om̄ā quae nunc nobis absconditū sunt domus di sacramētu
 m. uideamus quid significent duo cherubim / quid oraculū quid uas au
 reū quoniam nec reconditū fuit. Nunc enī p̄spectulū uidemus in
 magne. & cū historiae nobis uelū sc̄issum sit & ingrediamur atr
 ūdi. tam sacerdotiū & uniuersitatem misteria quae in cœlesti hieru
 salē decusa r̄blinentur scire non possumus. Igitur in passionē dn̄i
 terrā comotuē. iuxta illud qd̄ scriptū est in aggeō. Adhuc ego semel
 moueo cœlū & terrā & ueni & desideratus cuncta gentibus. ut
 ab oriente & occidente ueniant & recubent cū abrahā. & isaac & iacob. &
 & p̄s̄ræ sc̄issū sunt. & dura corda gentilium siue p̄s̄ræ. uniuersit
 aticū proph̄etarū. qui & ipsi ap̄strax p̄o cū apostolis p̄s̄ræ uo
 cubulū suscepunt. Ut quicquid in eis duro leḡis uelamine clauder

batur scissum pater & genibus. Monumenta quoque de quibus rem
tus est. uores tis sepulcra extrinsecus decubata quae intus plena
sunt ossibus mortuorum. Ideo sunt apertae ut egressus eis tur dehisce
qui prius infidelitate mortui erant. & cum resurget ex propria atque
uiuente uiuerent & ingressus eis tur celestem hierusalem &
haberent municipium nequaquam in terra sed in celo. morien
terque cum terra renova dū resurget. Cum adū super celesti. Porro secun
dū litterā nulli violentia esse. uidetur mortuo salvatore appellari
hierusalem suam ciuitatem. cū usque ad destructionē eius temp
apostoli templū ingressi sint. & ob scandalū eorum quid ei iudei
crediderant legi exercuerint ceremonias. Intactum autem
ancuit hierusalem dominū. ut fleret & euā & plangeret & pendens
in cruce loqueretur. Pater ignorabat. quod enim faciunt nesciunt.
Itaque impetravit quod perierat. multaque statim iudei similicre
diderunt. & usque ad quadragesimum secundū annū datum ē. tem
pus penitentiae. Post quos preuerantib: illis in plus phemici
ingressi sunt duour si deriluis genium romanorum uesperianus
& titus. & blasphemaster pueros ascendentia que uero helisaeo in
domūdi hocenī interpretatur b&hel. uoce consona in ludenter in
ter fecerunt atque lacerauerunt. & ex eodem tempore hierusalem non
appellatur ciuitas seu. sed & scitatem & pristinū nomē amittens.
spūcūlū uocatur sodoma & aegyptus. ut aedificetur pecu

nouaciuitas quā fluminis impetus laetificat. & decursus medio
egreditur fons quicquid orbis amaritudinē mitigavit. ut mi-
serabilis iraschel ruinae templi nudat et plangat laceras.
& in xpō turbā credentiū nouu cotidie uideat ecclesia et tecta
consurgere. & dicet sion angustus mihi locus ē. impletatur q:
illud quod in ea scriptum ē. & erit sepulcrū eius inditum.

Iviii. **Q**uomodo reductor secundū iohannē insufflat spm
apostolis & secundū lucū post ascensionē missurū ē. redicit.

Huius questionis per facilis solutio est. si docente apostolo paulo sp̄
sc̄ diuerras gratias nouerimus. & scriptenī in prima adchorinthi
os. & diuisiones donerū sunt. idem uero sp̄. & diuisiones ministe-
riorū sunt. idem autē dñs. & diuisiones operationū sunt. idem uero
dñ qui operatur om̄i in omnibus. Unicuiq: autē datur manifesta-
tio sp̄ ad uitatię. Aliquidem per sp̄ datur sermo sapientiae.
alii autē sermo scientiae secundū eundem sp̄. Alii gratia curatio-
nū. in uno sp̄. Alii operatio uirtutū. Alii prophētia. ali discre-
tio spirituū. Alii generali uarū. ali interpretatio sermonū. &
Haec autē om̄i operatur unus atq: idem sp̄. diuidens singulis p̄putuult. &
Ergo xp̄ qui post resurrectionē suā iuxta lucae euangeliū dixe-
rat. ego mittū p̄missionē patrī mei in uos. uos autē redde inciuita-
te quo adūsq: induam in uirtutē exalto. & iuxta eundē in aposto-
lorū actib: est locutus. p̄cepit ei rabier olympos nediscederent

sed expectarent pmissionē patris quā audistis p̄ meū · quia ·
iohannes quidē baptizauit aqua uos aut baptizabimini spūscō
non post multos hordies · rur sū in fine euangelii secundū iohan
nē eodie quo resurrexerat idē die dominico clausis ianuis ad a
postolos introisse narratur · & dixisse eiis secundo pax uobis ·
& intulisse · sicut misit me pater & ego mittō uos · & hoc cū dixis
rūcū insufflauit & dicit eis · accipites spm sc̄m · Primo igitur die
resurrectionis eius acceperunt sp̄r r̄ gratiā · qui peccata dimit
terent & baptizarent & filios di fucserent · & sp̄m adoptionis cre
denterab · largirentur · ipso saluatore dicente · Quorū remisiō
tū peccata remittentur · Die autē pentecosten ei amplius re
pmisum ē · ut baptizarentur spūscō · & induerentur uirtu
tē quocxp̄i euangeliū cunctis gentib: p̄dicarent · iuxta illud qđ
in sexagesimo sexto psalmο legimus · Dñs dabit uerbū euange
lizantib: uirtutem multam · ut haberent operationē uirtutū & gra
tiaū sanitatis · & p̄dicaturi multa gentib: acceperent generali n
gucrū · ut iūtūnc cognoscere Tur: qui apostolorū quib: debo
rent gentib: nuntiare · Deniq: apostolus paulus quide hieru
scle usq: in illiricū praedicauit · & inde per romā ad hispani
as ire festinaat · gratias agit dō quod cunctis gentiū magis linguis
loquatur · Qui enī multis gentib: adnuntiatur uerū erat · mul
tarū linguarū acceperat gratiā · Quae repmissio sp̄r sc̄i die

106

decimo post ascensione saluatoris explauest. lucareferente qui scrip-
tit. Cū completerentur dierē pentecostes. era. Tomis puriter in eodem loco. et
& factus est repente de cœlo sonus tamquam aduenie. Tis sp̄s uehemen-
tis & repleuit totū domū ubi erant sedentes. & apparuerunt illi r̄dīsp̄
atē lingue tamquam ignis reditq; sup singulō seorū. & replausum
om̄is sp̄sco & cooperunt loqui et faciū linguis. put sp̄sco dubit
eloquittis. Tunc complāsum ē illud qđ legitur in iohel. & erit inno-
uissimis dieb: effundād̄ sp̄umeo sup omnē carnē. et Verbum autē
effusionis. significat gratiae largitatem. & id ipsi sonat qđ dñs
repm̄isit. uox autē baptizāt̄ minis sp̄sco. non post multos horū dier. et
Intuitu enī sp̄sco baptizatus sunt. ut repleretur totū domū ubi erant
sedentes. & ignis sp̄sco stacionē in eis inueni & optatū linguisq; diui-
deret. & secundū era īā qui in mundalibetia habere sedixerat. purga-
rē libiceorū ut euangelium xp̄i purius pdicarent. & in escuacu quidē
suplūminare templū dicitur fuisse cōmotū. & replētu omnis domus
fumo. sōē. terrore & tenebris utriq; ignorat. In principio autē
euangelii replētur sp̄e eccl̄esia. ut gratiae eius satq; feruore om̄a
credenāū peccati purgaretur. & ignis sp̄sco quēdñs missurum
ē. sedixerat. pdicatur xp̄m lingua sanctorū. Non ergo lucas
iohannesq; discordat. ut qđ ille prima resurrectionis die dictum
ē. significat. hic die quinquagesimo uenisse describat. sed pfectus
apostolicus ē. ut qui primū remittendorū peccatorū gratiam

aceperant. postea acciperent operationes uirtutum & cuncte
donaciones genera quae cum apostolo descriptam memorauiimus.
& qōm̄ cāsū necessariū erat diuersitate linguerū uniuersarūq;
gentiū ut adnuntiatur iuxpm̄ nullo ererent interprētē. Unde
& in lectione cū audirent paulū & bernardini loqui linguis
suis. deos in homines conuersos esse credebat. & reuera indumen
tū sp̄rī grātiae. quā possidenter iudicū tribunalia & regū pur
puras non timebant. Promiserat enī dñs prius quā pater & ur
& dixerat. Cū autē tradet Tuos. nolite cogitare quomodo aut quid
loquamini. Ego autem audacter & tota libertate p̄nuntio.
ex eō tempore quo apostoli dño crediderunt semper sp̄m̄ sc̄m̄ eos
habuisse. nec potius resigna fucere absq; sp̄rī grātia sed p̄mo
do atq; mensura. Unde aluctor clamat intemplet dicens.
Quis sit uenit ad me & bibat. hoc autē dixit despū quem acceptu
rierat credentes in eū. & in eodem loco infert. Nec dumerat
sp̄rī datus. quiclib̄ nec dū fuerat glorificatus. Non quonone &
sp̄rī s̄c̄ dicit dño saluatorē. si autē ego in sp̄udie etiā doemonia
sed quierat in dño. nec dū totus in apostoli morabatur. Quicob
rem dēterrētur ad passionē eius. & negat. & xp̄m̄ noscerere se
iurat. Postquam autē baptizatur sp̄us & effunditur in eō sc̄
sp̄rī grātia. tunc libera locutus ad principes iudiciorū. O boedi
redomugis oportet quā hominibus. mortuos ruritac̄t. interfici

100

zellulatur. fundit sanguine. & sive suppliciis coronatur. 2
Non dum ~~ergo~~ erat sp̄incip̄t̄ol̄is. nec deuenire eorū fluebat
gratiae sp̄iculer. quid n̄r nec dū fuerat glorificatus? Quae
sit autē gloria. ipse in euangelio loquitur? Pater glorifica
me gloriu quā apud te habui. prius quā mundus fieret? 7
Gloria raluctorū. pictibulū triumphat̄. 7 Crucifiguntur ut
homo. glorificatur ut dñs? Deniq: sol fugit. luna mutatur in
sanguine. terra motu insolito contremiscit. aperiuntur infe
ri. mortui ambulat̄. sagittum puncatur. 7 Haec est gloria. de
quid loquebatur in psalmo? Exurge gloria mea exurge psalte
riū & orthara. Ipsiq: deseret respondit gloria. & dispensatio cur
nir assumpt̄. Exurzam diluculo. 7 ut impleatur uicesimi
primi psalmi titulus. passumptione uictorii. 7 Haec dicimus
non quo adiuuā dñm & aliū hominē. eē. credamus. & dux p̄sonas fa
ciamus in uno filio di sicut nouachererē adūniatur. sed unus atq:
idem filius dī & filius hominis est; & quicquid loquitur. aliud
referimur addiuuā eius gloria. aliud ad n̄ram redit̄ pro quib:
non rapinū arbitratus est eē. se aequaledō mortem crucis. & uer
bū caro factū est. & habuit uirtutē innobis. 7 Miror autē montanū
& insularis feminas eius abortivas prophētus dñ op̄mittente
atq: dicente. uido & aliū paradī tu mittā uobis. & post eulucu
euangelistū narrante qđ apostoli acceperint qđ op̄missum ē. id multū

post tempore in sedicere & fuisse complacūt apostoli seni promissū
est ego mitis & p̄missionē patrismi in uos & uos reditis in uitate
quocudusq: inducāmini uirtute exalto. & resurgens in apostolorū
insufflauit faciem. & non in mortali prisallae. & maximille. & illis
art. Quorū dimiseras peccata. dimiserasūt. & apostolis in qua p̄cipit
ut non recederent de hierusalem sed expectarent p̄missionē sp̄i. & qđ
postea promissum est explāsum legimus. & plāsus om̄is sp̄usco
& cooperunt loqui alii linguis prout sp̄i sc̄i dubat eloquillar; sp̄i
enī sc̄i spirat ubi uult; & quando dicit dñs aliū paradītu mītā uob;
se ostendit ēē paradītu quia appellatur consolator. Unde & dī
pater hōc ens & ur nomine dī miserationū & totius consolationis;
sic autē pater consolator & filius consolator & ip̄s̄ consolator. & inno
mine patris & filii & ip̄s̄ sc̄i quod intellegitur dī baptizantur
credentes. quorū unū diuinitatis & consolatoris ē. nomen ergo & u
nū natura est, hic sp̄i sc̄i non solum in apostolis. sed & in prophētis fuit
de quod cui dicit dicens. sp̄m sc̄m tuū ne caferas ame. & daniel
sp̄m di habuisse narratur. In sp̄uloquitur dixit redī dñs suo. sed
ad extremitatis. nec sine sp̄usco prophētaverunt p̄phile, uerbo dñi
aculi firmatis sunt & sp̄uoris eius omnis uirtus eorū. & quicquid
patris & filii. hoc idem & ip̄s̄ sc̄i est. & ip̄s̄ sp̄i cūmittatur a patre
& p̄ filio eniat. In alio atq: aliquo loco sp̄di & patris & xp̄i sp̄i appelle
latur. & in actib: apostolorū quin iohannis baptismatē fuerant.

baptizati & credebaunt in dī patrē & in xp̄m quia sp̄m sc̄m nescie
bat. iterū baptizantur immotuncuerū accipiunt baptis̄m. ⁊
abrq: sp̄m sc̄m enim imperfectō est martyriū trinitatis ⁊ in eodē uolu
mine p̄crur anūnūc & sapphirae dixi sencurratur. quod menti
enter sp̄m sc̄m non sint hominib: mentiti sed dō. ⁊ viii

x **Q**uid significat illud qđ apostolus paulus disputat ad romanos scri
bens; quid ergo dicemus. Numquid iniquitas apud dīm. absit. ⁊ Moys
enīdicit; miserebor cuimiseror & misericordiā praestabo cuimisere
bor. ⁊ legitur non uolentis neq: currentis. sed misereb̄t̄s id. ⁊ Dic teni
scribatura pharaoni; quia in hoc ipsum excitauit. ut ostendam in te
uirtutē meū. ut ad nuntiātur nō meū in uniuersitate terra; Ergo
cujuult miser&ur & quem uult indurat; Dicas itaq: mihi; Quid ad huc
queritur. uoluntati eius quis resistit? O homo tu quis es ^{qui} respon
deus dō. Numquid dicit figurā ei qui se finxit quid me fecisti sic.
An non habet potestatem figurā luti excedere mārta facere aliud
quidem uas in honore. aliud uero in contumeliam. Quod si uolens dō ostendit
dere irā & notū facere potentiam suam. sustinuit in multa patientia
uera irae apta perditioni. & ut ostenderet diuitias gloriae suae
mūca misericordiae quae p̄parauit in gloriam. quos & uocauit
⁊ non solum ex iudeis sed & iū ex gentibus sicut in oī se uocauit. Uocau
iū non plebēm meū plebēm eū. & non misericordiā consecutum.
misericordiā consecutū. ⁊ erit in loco ubi dictum ē. eis non plebēm eū.

uor ibi uocabuntur filii dñi nři; Et sicut autem dicit p[ro]ph[et] israhel; si fuerit numerus filiorū israhel tunc quā haren comaris reliquiae saluæ fient; Uerbum enī consummans & breuians inaequitate. quia uerbū breuiatū facit dñs super terrā; & sic ut predixit isaacs. nisi dñs sub aoth reliqua sit nobis semper. sicut rodomu facti essemus & sicut gomorra similes fuimus; Omnis quidem adromachos epistola interpretatione indiget & tantum obscuritatis: in uoluntate. ut ad intellegendam eam p[re]dictā indigenus auxilio qui per apostolū haec ipsa dictauit; sed praecipue locus hic in quo quidam uolenter dīseruare iustitium. excedentib[us]: cuius[is] dicunt electum in utero rebecca iacob & ubiectum erat. sicut hieremius & baptista iohannes eliguntur in utero. & ipse apostolus paulus praedistinatur in euangelio antequā n[on] sceretur; Nobis autem nihil placet nisi quod eccl[esiast]icum est & publice in eccl[esi]e dicere non timemus; Ne iuxta phitugorā & platonem & discipulos eorū qui sub nomine xpianō introducunt dogmatū gentilium. dicamus animus lupas esse decuelo & produier situem meritorū in his uel millis corporibus poenias antiquorum luere peccatorū. multoq[ue]: melius est simpliciter imperitiū confiteri & intercedere quaenescimus & iam huius loca obscuritatem refugere. quācum dum uolumus di probare iustitiam. basilidis & manichoi heresim defendere & hiberasne

mas aegrataq; portentu securi; Dicamus igitur ut possumus.
 & apostolice uoluntatis sequentes uestigia ne puncto quidem utdi-
 citur atque unq; transuerso ab illius sententias recedamus.
 flauerat supra & doloris suo & conscientiae ^{sue} testem inuocauerat spm
 scm quod fratres sui & cognati secundu; carnē id est. Israhelitus dī filiū
 non receperit. quorum fuit adoptio & gloria & cultura & promis-
 su ex quibus diuī ipse p̄secundum carnē demūria generatus est
 uirgine. & tunc continuo cordis dolore torquatur. ut ipse opt̄l ana-
 thema ē. axpo. id est. solus perire. ne omne h̄israhelitacū genus pere-
 at; & qui hoc dixerat. statim uenientem erogatione p̄uid& quae-
 sationē. Quid ergo dicas. omnes qui ex Israhel sunt perierunt?
 & quomodo tu ipse & cōlēti apostoli & infiniti iudicii populi
 multatudo xp̄ndi filium receperis? Quum ita soluit; Israhel
 in scripturis sc̄iū dupliciter appellatur. & induos diuiditur
 filios; In unum qui iuxta carnem est. in alterum qui iuxta up-
 missionem est & r̄pū; Abraham duos habuit filios. Ismael
 & Iсаac; Ismael qui secundum carnem natus est. hereditatem pa-
 trii non accepit. Isaac quidem promissione generatus ex surra-
 est. semeni di appellatur. scriptum est enim. In Isaac uocabitur
 tabisement; loest. non qui filii carnis h̄i filii dī sed qui filii promis-
 sionis sunt aestimantur insemine; & hoc non solum Ismael
 & in Isaac accidisse conuincamus. sed & in induobus rebeccae

filii erant & iacob. quorum alter abiectus alter electus est; & hoc
totum dicit ut in priorib. fratribus israhel & esau. populum
iudeorum abiectum esse significet; In posterioribus autem hoc
est isaac & iacob. electum gentium populum uel eos qui ex iuda et
in xp̄m credituri erant; & qm̄ hoc uolens abprobare proposu
erat testimonium nescientium geminorum esau & iacob. de qui
bus scriptum est. maior seru & minor. & in mulucha legimus.
iacob dilexi esau autem odio habui. Uenientem elatere questio
nem mores suo proponit & differit. & huc solutio reuertitur ad
id de quoceperat disputatione, si esau & iacob necdum natuerant nec
aliquid erant boni aut mali ut uel promererentur dm̄ uel of
fenderent. & electio eorum atque abiectio non merita singulorū
sed uoluntatis diligentis & abidentis ostendit. Quid ergo dicimus
iniquus est dr. secundum illud exemplum quod loquitur ad mor
sen. miserebor cui misereor & misericordium praestabo cui misere
rebor. Si inquit recipimus ut faciat dr quodcumque uoluerit.
& absque merito & operibus uel eligat aliquem uel condemnat.
ergo non est uolentis neque currentis. sed miserentis dī maxime
cum eu dem scriptura hoc est idem dr loquitur ad pharaonem.
In hoc ipsum te excusat ut ostendum inteuir autem meum. si hoc
tu es & prouoluntute sua miseratur israheli & indurat pharao
nem. ergo frustra queritur atque ^{accu}culatur nos uel bona non.

fecisse uel fecisse mūlū. cum in potestate illius sit & uoluntate absque
 bonis & malis operibus uel eligere aliquem uel ubicere. praeferat
 cum uoluntate illius humana fragilitas resisteret nequeat. Quā
 uel dicūm quæstionem scripturarum ratione contextum & pene
 insolubilem breui apostolus sermone dissoluit dicens. O homo tu
 quis es ^{qui} responderes vobis dō. & est sensus. Ex eo quod responderes dō & cu
 lum nūm fuis & descripturist tunc per quis ut loquaris contra
 dīm & iusticiā uoluntatis eius inquiras. Ostendisti liberi arbitrii &
 facere quod uis uoluntate uelloqui. si enim in similitudinē uisificati
 us teudo creutum putas & illius non posse resistere uoluntati. uel
 hoc considera quia uis fictile non dicit figulo. quare me sic fecisti
 figulus enim habet & potest uolentiam de eodem luto & de eadem massa. ali
 ud fas facere in honorem. ali uero in contumeliam. Dī autem aqua
 li cunctos sorte generauit & dedit arbitrii libertatem. ut ficiat unus
 quisque quod uult siue bonum siue malum. Intantum autem dedit omni
 bus potest uolentiam. ut uox impiā disputet & contra creutorem suum
 & accusa uoluntatis illius per scutulur; si in autem uolens dī ostende
 re iram & notum facere potentium suum. sustinuit in multuplicatione
 tu uisire caput perditioni ut ostenderet diuitias gloriae siue in
 uisa misericordie que praeparauit in gloriam. quos & uocauit
 nos non solum ex iudeis sed & iuxta ex gentibus. sicut mo seue dicit.
 uocabo non plebem meum plebem meum & non misericordium conse

atum misericordium consecutum. & erit in loco ubi dictum est ei.
non plebs mea uos. ibi uocabuntur filii diuinui & coheret. si inquit
patientia induravit pharaonem & multo tempore poena distu-
lit israhel ut iustius condemnari & quos tu tot tempore suscine-
rat. Non di accusanda ^{dementia} patientia est & infinita ^{patientia} dementia sed eo
rūduria quibonitudo di in perditionem rucum abusivum, alio
quin unus est rois color & secundum essentiam subiacentes alicuique
facit. alia indurat. alia soluit. alia constringit. liquatur enim
cera & induratur lumen & tamen non est coloris diversa natura?
sic & bonitus di atque dementia. Uta irae que aptasunt in inter-
tum non est populum israhel indurat. Uta autem misericordia eaque
praeparatus sunt in gloriā que euocauit hoc est nos qui non solum ex
iudeis sumus sed & ium ex gentibus. non soluit inrationabiliter &
absque iudiciorum iurite sed cuiusvis praecedentibus quia alii non susce-
perunt filium di. alii ^{suscepereunt} suasponte voluerunt. Haec autem
uera misericordia. non solum populus gentilium est. sed & hi qui ex
iudeis credere voluerunt & unus credentium effectus est popu-
lus ex quo ostenditur non gentes eligi sed hominum uoluntates.
Atque tu factum est ut impleras illud quod dictum est per os eg-
regius. Uocauis non plebem meum plebem meum. hoc est populum gentium.
& quibus prius dicebatur non plebs mea. nunc uocentur filii di-
uinui. Quod non solum degentibus dicere uideretur. & iam eos qui ex

israhelis multitudine crediderunt uisamisericordie & electionis
 appellat. Clamat enim isaias pro israhel, si fuerit numerus filio
 rum israhel reliquae salutis sicut & hoc est & iuxta similiter non cre
 diderit. tamen paucicredent illerbum enim consumatum atque
 breuiatum insuadit aequitate librauit. ut humilitate & incur
 natione expi eos saluos faceret qui neum credere uoluissent &
 hoc ipsum & malum dicit isaias. nisi dominus ab eo reliquias & nobis
 semem. sicut sodoma fuimus & sicut gomorra similes essemus. &
 Cumque testimonia proposuerit quibus duplex uocatio predicetur. &
 gentium & populi iudeorum transit ad coherentem disputationem &
 & idcirco dicit gentes quae non sectabantur iustitiam ad prehen
 derunt iustitiam. qui non superbierint sed in christum crediderint. isra
 hel autem magnum partem ideo corruisse. qui offendit in lu
 pidem offensionis & perniciem scandali. & ignorauerit iustitiam di &
 querens statuere suum iustitiam. iustitiae di quae expressa rubi
 canoluerit. Legi incius dum commentariis sic respondit se
 apostolum ut magis implicuerit quam soluerit questionem &
 dicit enim ad id quod proposuerat. Quid ergo dici
 mus. numquid iniqutus apud dominum. & honestu[m] uolenti[us] neque cur
 rentis. & cuius uult miseretur & quem uult indurat. & uoluntati
 eius quis potest resistere. sic apostolum respondit. Ohomo
 qui terra & aniser auderet facere questionem. & uis fragile

atque testaceum rebellis contra figulum tuum? Numquid figura
tum potest dicere quare mesic fecisti? aut non habet potest tuam figura
lus luti excedem massu aliud quidem uas facere in honorem & cetera?
Aeterno igitur silentio conticet & scato fragilitatem tuam & de nemo
ueus questionem qui fecit quod uoluit ut in alios demens in alios se
uerus existet. **XI** Quid sit quod apostolus scribit in secunda
ad corinthios. aliis odor mortis in mortem aliis odor uitae in uitam.
Totum locum huius capitulum pponamus ut exp̄cedentab: & sequentib:
possint intelligi mediu quae ex iusto que contextus sunt; Cum ue
nissem autem troude propter euangelium xp̄i & ostium mihi ap
tum est & in dñō. non habui requiem sp̄u meo eo quod in uesperim
trium fr̄m meum. sed ualefaciens eis prosecutus sum in macedonia;
Dō autem gratias qui semper triumphares fact in xp̄oi hū & odo
rem notitiae suae manifestat per nos in omnilioco qui xp̄i bonis
odor sumus dō in his qui salvi fiunt & in his qui pereunt & aliis qui
dem odor mortis in mortem aliis autem odor uitae in uitam & ad
haec quistum idoneus. Non enim sum us sicut plurimi adulterantes
verbū dī. sed ex sinceritate. sed nūc ex dō coram dō in xp̄o loquimur.
Narrat corinthus quae fecerit quae p̄d suffit. & quomodo in cunc
tis agat gratias dō ut sub exemplo sui illos prouocet ad certamen.
Uenim quid troude quae prius troua appellabatur. ut euangelij
xp̄i incisam praedicarem. Cumq: mihi ostium apertum esset & in dñō.

hoc est plurimi credidissent siue persigna atq: virtutes quae in me
 operabatur dicitur speress & nascens fidei & indō succrescentes. Non
 habui requiem spūi meo. hoc est speratum consolationem inuenire
 non potui eo qđatum frēm meū non inueniērī siue quem ibi rep
 periendum putabam siue quem ibi audieram degere uel qui illuc
 uenturum ēē sedixerat. Quae autem fuit tanta consolatio & que
 requies spūi in p̄sentiatā. quemqua non inuenit. ac deficiens
 profectus est in macedoniam. Aliquotiens diximus apostolum pau
 lū uirū fuisse redactus simū & eruditum ad pedes gamulib[us] qui in apo
 stolorū actib[us] contionabatur & dicit. & nunc quid habetis cum ho
 minib[us] istis. si enim adō est stabit. sic b[us] hominib[us] dissolub[us].
 Cumque haberet scūrum scientiā scripturarū & sermoner diuer
 sarumque linguarum gratiam possideret. unde & ipse glori
 atur indō & dicit. gratias ago dō quod omnium eorū linguis
 loquor magis. diuinorum sensuū maiestatem dignonon pote
 rat graeci eloqui explicare sermonem. habebat ergo utrum
 inter p̄tem sicut & beatus p[er]t[us] marcus. cuius euangelium pe
 tro narrante & illo scribente compositum est. Denique & duae
 epistole quae feruntur p[er]t[us]. ita inter se & caractere discrepant
 structura que uerborum. Ex quo intellegimus p[er] necessitatē
 rum diuersissimum usum interptēti bus. Ergo & paulus apo
 stolus contristatur qui ap[er]dicationis siue in p̄sentiarū fistulam

organumque per qđ xpō auer& non inuenirat. perrexitque in mā
cedonicum. apparuerat enim ei uir macedo dicens; transiens radiuua
nos ut ibi inueniri & titum & uisitare & fr̄. uel p̄secutionib. p̄bardiū.
hoce st̄ enim qđ dicit. dō autem gratias quisemp̄ triumphantē nos fa
ct̄ in xpō ihū. pro eo quod est triumphat de nobis. siue triumphum
suum agit per nos. qui malio loco dixerat; facti sumus mundo & an
gelis & hominibus. Denique narrat inconsequentibus; Nam cū
uenissim in macedoniū. nullam requiem habuit a cronā usque
in aduentū tū. Non solum autem in aduentu eius. sed & iū in so
lato. Ergo proptereauudfaciens troianis siue troudensib.
profectus est macedonium. ut inueniri & ibitū. & haber& inter p̄
tationis euangelique solitū. quem intellegimus nonibi reuptum
sed post tribulationes & persecutions apostoli super uenisse. &
prius ergo quam inueniri & titus multas per persus. agit gratias om
ni potentiō in xpō ihū quem gentib. p̄dicabat. quod dignum reele
gerit in quo ager& triumphum filii sui. Triumphus dī est mar
trum passio pro xp̄ in nomine crucis effusio & inter torments. Iulie
tū. Cum enim quis uiderit tuū per seuerantia sture marti
res atq: torquerti & suis cruciatib. gloriam. Odor notiae
diffeminatur ingentes. & subitu cogitatio; quod nisi uerum esset
euangelium. numquam sanguine defender&ur; neq: enim de
licata & diuina studens ac secura confirio est. sed in curcerib:

115

& implagis in persecutionib: infame. innuditate. insiti. hic trium
phus est di apostolorum uictoria. sed poterat audiens responde-
re, quomodo non omnes crediderunt? prius ergo quam interroga-
ret soluit. & iuxtamorem quicquid alius obicere potest antequam
obiciatur edisserit; [&] ipse est sensus nominis xp̄i in omni loco bonus
odor sumus dō. & praedicationis nr̄ae longe lateque spirat flu-
grantia; sed quia homines suo arbitrio dereliciant. neque enim
bonum necessitate faciunt sed uoluntate. ut credentes coronam
accipiant increduli suppliciis mancipentur. Ideo odor noster
qui per se bonus est. uirtute eorum & uita qui suscipiunt siue non
suscipiunt in uitum transit aut mortem. ut qui crediderint salui-
fiant. qui non crediderint pereant; Ne hoc de apostolo mirandū.
cum & licet dediō legem imus. Ecce hic positus est in ruinā & resur-
rectionem multorum, solisque rudis tamen mundu locu excipiunt
quam in mundo. & sic in floribus quomodo miserebamur. nec
tamen solis radu polluitur. sic & xp̄i bonus odor qui num quem
mutari potest nec suam naturam amittere. credentibus uite.
incredulis mors; mors autem non ista communis quia cum bestiis
mormur & uimenti. sed illa de qua scriptum est, anima quae pec-
auerit ipsamoris & uirg. Ergo & uita. haec arbitrandū est. qui
spiramus & incedimus. & huc illucq: discurremus. sed illa de qua cda
uid loquitur. Credo uidere bonum dñi in regione uiuentium; dñ enim

uiorum est & non mortuorum. & uirum abscondit aet cum ipso
in dō; Nec uobis o corinthii paruum inquit esse uidetur. si uobis p̄di-
cuntibus ueritatem alii credant ali non credant. alii uera morte
moriantur alii uiuant exulta quae dicit ego sum uittus; Nisi enim
nos locuti essemus. nec incredulos mors. nec credentes uitu sequeretur;
qui difficile dignus praecouirtatum xp̄i inueniri potest. qui in adnum
ta condit illis non suam sed eius querat gloriā quem praedicat;
In eo autem quod negat non se ē sicut multos qui uendi. Tertius uerbum
dī ostendit esse quum plurimos qui quae stū putant esse p̄dictū.
& turpis lucrigrata omnia faciunt. quid euorant domos uiduarū;
se autem exsinceritate quasimissur adō. & præsentē eo qui semiserit
omnia in xp̄o & pro xp̄o loquit̄ ut causa prædicacionis dī triumphy
xp̄i eiusque sit gloria; & notandum quod misterium trinitatis in
huius capituli fine monstratur; ex dō enim sp̄us sc̄o coram dō patre in
xp̄o loquuntur; ad comprobandum autem quod de troade perrexit
macedoniam de apostolorum actibus ponam testimonium; Cum autē
per transīs & mis̄am. descendat troadem; & usq; per noctem paulo
ostensa est uir macedo quidam dicens ueniens adiuuans certi facti
quia uocauit & nos dī euangelizare eis. F xii.

Quid sit quod scriptum est in epistola ad thessalonices primū ipso
autem dī pacis sanctificat uos per om̄ā & integer sp̄us uester & anima
& corpus. si nequerela in aduentu dñi ihū xp̄i seruatur. F amora

questio. sed breui sermone tractanda z supradixerat. sp̄m nolite ex
tinguere, quod si fuerit intellectum. statim sciemus quis iste sit
sp̄s qui cum anima & corpore inde aduentus dñi conseruandus
est. Quis enim possit credere quod in stir flammæ quae extinc-
tu desinit esse quod fuerat extinguitur sp̄s r̄s. & sustinet aboli-
tionem sui. Qui fuit quondam misrahel quando per esauum & hiere-
mum & singulorū prophētarū dicere poterat. haec dicit dñs. & nunc
in ecclesia per agabum loquitur. haec dicit sp̄s r̄s. Diuisiones autē
donorum sunt. idem uero sp̄s. diuisiones ministeriorum sunt.
idem autem dñs. & diuisiones operationum sunt. & cōlēra quae se-
cuntur usque sp̄s diuidens singulis prout uult. de hoc sp̄n edere
auferratur. rogabat ^{dāgo.} dicens; sp̄m sc̄ntuum nec ueras ame. &
Qui quando auferitur. non insubstantia sui. sed ei aquo auferitur
extinguitur. Ego puto unum atque idem significare sp̄m nolite
extinguere. & quod in alio loco scriptum est sp̄u feruentes. In quo
feruor enim sp̄s multiplicata iniquitate & caritatis frigore non
tepercit. In hoc sp̄s nequaquam extinguitur. & dñ autem pacis
sacrificios per omnia uel in omnibus. siue plenos atque perfectos.
hoc enim magis oλογεΔειc r̄onat. & dñ autem appellatur pacis.
qui per xp̄m ei reconciliatus sumus. qui est pax nr̄a qui fecit utraque
unum. & qui in alio loco p̄dicitur superans omnem sensum. que
custodiūt corda cogitationes que sc̄rum. qui autem sciificantur

siue perfectus in omnibus est. in hoc sp̄ & anima & corpus in die
dñi conseruatur; Corpus. singulorum membrorum utitur
officis; Uerbi gratia. si operatur manus. perambula &
oculus uideat. dentes abos molcent. Stomachus concoquat.
alius digerat. Aut si nullum membrorum parte truncatum
est. & hoc quomodo potest credere apostolum procedenti
bus de praecari. ut in diem iudicii integrum omnium cor
pus xp̄s inueniat. cum omnia corpora aut morte disso
lutasint. Aut si ut quidam uolunt repertis fuerint adhuc
spirantia habent debilitates suas. & maxime martirū
& eorum qui proxipin nomine uel oculos effosso uel compu
tatis nares uel abscisæ manus habent. Ergo integrum
corpus est de quodiximus in malo in uestione. & non tenens
caput ex quo totum corpus conexum. hoc corpus. ecclesia
est; & quicumque huius corporis tenuerit caput. & cole
ram membra seruauerit. habebit integrum corpus quantum
potest respicere humana natura; luctu hunc modum & ani
mae integrus conseruandus est quae dicere potest; benedic
anima mea dño. quis anat omnes infirmities tuas; & de
qua scriptum est; Misit uerbum suum & sapientie eos.
Sp̄s quoque in nobis integer conseruatur. & quando non erra
mus in spiritu libis. sed uiuimus in spiritu. ad quiescamus spi

ritu & opera carnis mortificamus spiritu adferimusque om
 nes fructus eius caritatem gaudium pacem & celeritatem
 praecipitur nobis salomone dicente. Tunc autem describe eam
 tripliciter in consilio & scientia ut respondeas uerbi cu
 rita tis his qui proponunt. Triplex in corde nostro descriptio & re
 gulæ scripturarum est. Prima ut intellegamus cum iuxta
 historicam. Secunda iuxta tropologicam. Tertia ut iuxta
 intellegentiam spiritalem. In historicâ eorum quae scriptasunt
 ordo serueratur. In tropologâ delittera ad maiora consurgimus
 & quicquid in priori populo carnaliter factum est iuxta mora
 lem inter prælumiū locum & animæ nostræ emolumenū
 conuertimur in spiritu & euangelia. & ad sublimiora transimus
 terrenum admittamus deficitorum beatitudine & caelestib[us] dir
 putamus. ut præsentis uita emeditatio umbras future beatitudi
 nis. Quos tacer Christi inuenient & corpore & anima ipsius in
 seruentur. & perfectum habebunt triplicis in se scientiae uerita
 tem. Multa hunc locum de resurrectione intellegunt. ut sp[iritu] &
 anima & corpus in aduentu dñi integræ conseruentur. Alii
 ex hoc loco triplicem in homine uolunt adfirmare substantiam. &
 spiritu quos sentimus. animæ quo cuiuimus. corporis quo incedimus.
 Sunt qui ex animatantum & corpore subsistere hominem disre
 renter. sp[iritu] in eotiam non substantium uelint intellegi.

sed efficientiam per quam & mens innobis. & sensus. & cogitatio
& animus appellatur. Utique non sunt tot substantiae
quot & nomina. Cumque illud ei adpositum fuerit. benedi-
cite sp̄s & animae iustorum dñm. scripturam non recipiunt
dicentes eam in hebreo non haberi. Nos autem in praesenti
loco ut supradiximus. spiritum quicunque anima & corpore
integer conservatur. non substantiam spiritus sancti que
non potest interire. sed gratias eius donationes que accipi-
mus. quae nostra uel uirtute uel uitio. & accenduntur. & ex-
tinguuntur in nobis.

**EXPLICIVNT EPI-
TOLAC S̄CIHIERONI
MI PR̄I DEDIVE RSI
QVE STIONIBVS**

